

ZURNAL 11

UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI ROČNÍK 20

• 17. prosince 2010

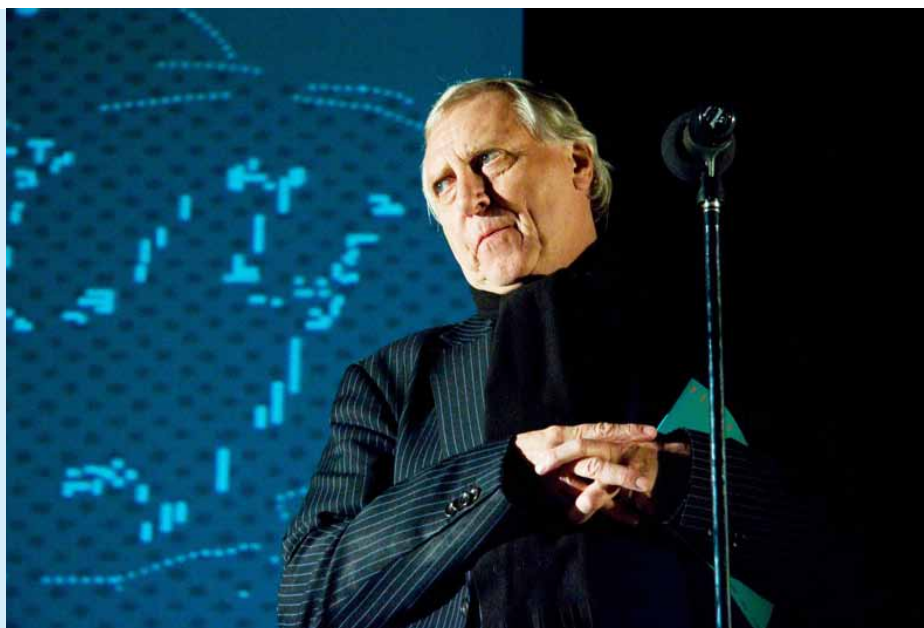
V čísle:

Jmenování nových profesorů • Čtyři dny, kdy byl každý PAF • Američtí skladatelé hosty Katedry hudební výchovy • Projev děkanky CMTF UP • Představujeme: Mons. prof. Karel Skalický, Th.D., dr. h. c. • Josef Bieberle: Letopis intelektuála ze zatracené generace (ukázky)

• **Hlavním hostem letošní Přehlídky animovaného filmu (PAF) byl britský režisér a výtvarný umělec Peter Greenaway, který při slavnostním zahájení v olomouckém kině Metropol převzal cenu festivalu za celoživotní přínos v oboru umění pohyblivého obrazu. V rámci své přednášky představil vlastní instalační projekty i svou vizi budoucnosti kinematografie.**

(Další informace o festivalu také na str. 3)

-red-, foto -mo- ▶

Univerzita představila další svazek Edice Paměť UP

Olomoucká Galerie Caesar byla 9. 12. místem slavnostního představení a křtu knihy pamětí s názvem *Letopis intelektuála ze zatracené generace*. Jde o vzpomínky doc. Josefa Bieberleho, CSc., mj. někdejšího děkana Filozofické fakulty (na snímku vlevo), kterou vydalo Vydavatelství UP jako třetí svazek Edice Paměť UP.

„V Bieberleho pamětech defiluje řada olomouckých i mimo olomouckých osobností, ale také široké spektrum různých figur či figurek pohybujících se v letech

komunistické vlády v akademickém prostředí a na olomoucké kulturní scéně. Josef Bieberle se nevyhýbá ani tak choulostivému tématu, jakým je dodnes spolupráce s komunistickou politickou policií, „vedl ředitel Archivu UP PhDr. Pavel Urbášek (vpravo), který společně s bývalým kancléřem UP PhDr. Tomášem Hrbkem rukopis redakčně připravil.

Slavnostního křtu se účastnil mj. také děkan FF UP doc. Jiří Lach, kterého s doc. Josefem Bieberlem pojí profesní zájem o soudobou historii, zkušenost s děkanstvím i s působením v politice. V průběhu rozhovoru, který

Dokončení na str. 7

ZURNAL
JUBILEJNÍ 20. ROČNÍK
ČTĚTE • PIŠTE • KOMUNIKUJTE

Čestné uznání ministra zdravotnictví putuje na UP Dva vědecké týmy LF UP získaly mimořádné ocenění

■ V rámci výročního udílení Cen ministra zdravotnictví za zdravotnický výzkum a vývoj, které proběhlo 13. 12. ve Velkém sále Martinského paláce v Praze, se dostalo významného uznání také dvěma vědeckým týmům z Lékařské fakulty, a to týmu pod vedením prof. Martina Petřeka, CSc., z Ústavu imunologie LF UP a týmu doc. Davida Školoudíka, Ph.D., z Kliniky neurologie LF UP.

Projekt pod vedením prof. Martina Petřeka získal ocenění za projekt *Molekulární charakterizace cytokinové sítě/sítí u difúzních plicních onemocnění a perspektivy jejich diagnostického využití*. Ve druhém případě získal jedno ze čtyř čestných uznání ministra zdravotnictví pro rok 2010 projekt Aktivace fibrinolytického systému pomocí kontinuálního ultrazvukového monitoringu u pacientů s ischemickou cévní mozkovou příhodou a dobrovolníků pod vedením doc. Davida Školoudíka.

„Při řešení projektu jsme se věnovali charakterizaci zánětlivé imunitní odpovědi probíhající v plicích pacientů s intersticiálními procesy, a to zejména s plicní sarkoidózou a idiopatickou plicní fibrózou (IPF),“ řekl prof. Maritn Petřek o výzkumu a dodal: „Rád bych zdůraznil, že ocenění patří kolektivu laboratorních a klinických pracovníků, kteří pod mým vedením pracovali na řešení projektu. Zvláště bych vyzdvihl prof. Vítězslava Kolka, DrSc., jako spoluřešitele na straně Fakultní nemocnice Olomouc – Klinika plicních nemocí a TBC.“ Výsledkem náročného výzkumu je podle něj popsání konkrétní úlohy některých molekul – cytokinů,

receptorů, enzymů – při rozvoji zánětu v plicích a charakterizace vzájemných vztahů těchto látek a také jejich souvislost s klinickým stupněm nemoci. Díky tomu tak tým prof. Petřeka představil novou variantu metody ke studiu genové exprese u plicních nemocí. „Význam našich výsledků pro lékařskou praxi je „nepřímý“: nové poznatky o vzniku a rozvoji sledovaných nemocí otevírají cesty k vývoji nových léčebných postupů a zlepšují také diagnostické možnosti. Pomocí profilu proteinů, nebo přímo nukleových kyselin (DNA, mRNA) bude možné nejen sledovat aktivitu nemoci, ale také upřesnit prognózu jejího postupu u konkrétního pacienta,“ dodal prof. Petřek.

Výzkum druhého oceněného, doc. Davida Školoudíka, se zaměřil na objasnění efektu a potvrzení bezpečnosti tzv. sonotrombolýzy (sonotrombolýza je potenciace systémové trombolýzy pomocí transkraniálního ultrazvuku; jde o experimentální metodu, jež by mohla být do budoucna použitelná pro větší okruh pacientů – pozn. red.). „Naším výzkumem jsme potvrdili, že sonotrombolýza je bezpeč-

Dokončení na str. 3

Akademická obec Filozofické fakulty: S řešením podfinancování fakulty se musí začít u kateder

■ Ve středu 8. 12. uspořádalo vedení Filozofické fakulty v čele s děkanem doc. Jiřím Lachem v aule FF UP diskusní shromáždění akademické obce. Na setkání, které nakonec trvalo více než dvě a půl hodiny, se diskutovalo především finanční problémy největší fakulty UP, jejich vývoj v příštím kalendářním roce a možná řešení této situace. Podle očekávání byla diskuse místy velmi napjatá. Došlo i na výzvu, aby si společenskovední katedry založily fakultu vlastní.

Shromáždění zahájil proděkan dr. Petr Bilík, který nastínil program setkání a poté již předal slovo doc. Jiřímu

Dokončení na str. 8

Jmenování nových profesorů v pražském Karolinu

Na návrh vědeckých a uměleckých rad vysokých škol jmenoval 8. 12. prezident republiky Václav Klaus při slavnostním aktu ve Velké aule Karolina v Praze sedmdesát šest nových profesorek a profesorů českých vysokých škol. Je mezi nimi také šest nových profesorů UP: **prof. Ján Praško Pavlov, CSc.**, přednosta Psychiatrické kliniky FNOL a LF UP, jmenovaný pro obor Psychiatrie, **prof. Petr Hlušík, Ph.D.**, z Neurologické kliniky FNOL a LF UP, jmenovaný obor Neurologie, **prof. Radek Zbořil, Ph.D.**, zástupce vedoucího Katedry fyzikální chemie PFF UP, jmenovaný pro obor Fyzikální chemie, **prof. Ladislav Bocák, Ph.D.**, z Katedry zoologie a antropologie a Ornitologické laboratoře PFF, jmenovaný pro obor Zoologie, **prof. Lubomír Machala, CSc.**, vedoucí Katedry bohemistiky FF, jmenovaný pro obor Dějiny slovanských literatur se zaměřením Dějiny české, polské a ruské literatury, a **prof. David Stejskal, Ph.D., MBA**, EurChem, externí pracovník Ústavu lékařské chemie a biochemie LF a přednosta Oddělení laboratorní medicíny Nemocnice Prostějov, jmenovaný pro obor Lékařská chemie a biochemie.

Blahopřejeme.

-red-

Otevřené prohlášení senátorů Lékařské fakulty UP

Senátoři Akademického senátu Lékařské fakulty UP v Olomouci podporují požadavky lékařů a ostatních zdravotnických pracovníků na spravedlivou odměnu za jejich náročnou práci. Senátoři AS LF UP vyzývají politickou reprezentaci, zejména poslance Parlamentu ČR a odpovědné státní orgány, aby se nezapomněly na kritickou situaci v českém zdravotnictví, zejména jeho financováním a postgraduálním vzděláváním lékařů, se vši odpovědností zabývali. V opačném případě hrozí v nejbližších měsících a letech výrazné snížení kvality zdravotnické péče v naší zemi s přímým negativním dopadem na zdravotní stav jejich obyvatel.

V Olomouci dne 14. 12. 2010: T. Adam, M. Adamus, P. Adamusová, P. Anzenbacher, V. Bodnár, J. Bojko, J. Bouchal, V. Divoký, E. Dorazilová, J. Ehrmann, J. Gallo, M. Hajdúch, P. Heinc, P. Honig, V. Horčíčka, K. Indrák, P. Jirásek, L. Kantor, H. Kolářová, P. Kurfürst, Z. Nud-zajová, T. Papajík, M. Petřek, J. Přechek, V. Raclavský, D. Riegrová, E. Sovová, M. Sovová, J. Strojil, J. Vostálová

Visegrad Choral Bridges podruhé

Další část projektu International Visegrad Fund se uskutečnila ve dnech 2.–4. 12., kdy Smíšený komorní sbor Ateneo UP Olomouc zavítal do Krakova – centra

Malopolského vojvodství na jihu Polska, třetího největšího města v zemi. S dalšími participujícími sbory Educatus Krakow a Mladost Banská Bystrica vystoupil na společném koncertě, který hostila aula Univerzity Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Na workshopu, jež jsou rovněž plánovanou součástí projektu, pak pokračoval nácvik programu do finální části projektu. Tím je sborový koncert, který se uskuteční 25. 2. 2011 u příležitosti oslav výročí obnovení UP v Olomouci, a nahrávka nastudovaných skladeb českých, polských a slovenských autorů pro připravované CD.

Doc. P. Režný, Ph.D., foto archiv autora

Oslavy 20. výročí obnovení teologické fakulty v Olomouci

■ V uplynulých dnech si Cyrilometodějská teologická fakulta připomněla 20. výročí svého obnovení a začlenění do svazku Univerzity Palackého. K nejdůležitějším akcím oslav patřily slavnostní události, jež jsou významné pro fakultu i univerzitu – udělení čestného doktorátu teologie jednomu z nejvýznamnějších dnešních českých teologů Mons. prof. Karlu Skalickému, Th.D., inaugurace děkanky RNDr. Gabriely Ivany Vlkové, Th.D., a setkání akademické obce CMTF věnované prezentaci sborníku „Cyrilometodějská teologická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci v letech 1990–2010“.

Slavnostní inaugurace děkanky CMTF

Za účasti představitelů vysokých škol České republiky byla 8. 12. v aule FF UP inaugurována děkanka Cyrilometodějské teologické fakulty UP RNDr. Gabriela Ivana Vlková, Th.D. Do úřadu byla slavnostně uvedena již podruhé. První funkční období zastávala v letech 2006–2010, ve druhém povede fakultu do 13. 9. 2014. „Pod vedením děkanky Ivany Vlkové dosáhla fakulta významných výsledků jak na poli pedagogickém, tak na poli vědeckém. Paní děkance přejí, aby stejně tak dobře dokázala vést fakultu i v následujícím, ekonomicky nelehkém období,“ řekl při slavnostní příležitosti prof. Miroslav Mašláň, rektor UP.

RNDr. Gabriela Ivana Vlková, Th.D., byla Akademickým senátem CMTF UP zvolena kandidátkou na děkanku této fakulty 28. 4. 2010. Už tehdy před členy akademické obce hovořila o tom, že fakultu – stejně jako celé vysoké školství – čeká složité období, kdy bude nutné vyrovnat se s poklesem finančních prostředků. Staronová děkanka teologické fakulty plánuje stabilizovat pedagogický sbor, klást velký důraz na rozvoj vědecké činnosti a čerpání finančních prostředků z grantů. (Celý inaugurační projev přinášíme na str. 4.)

Čestný doktorát pro Mons. prof. Karla Skalického

Titul doctor honoris causa získal 8. 12. na Univerzitě Palackého Mons. prof. Karel Skalický, Th.D., význačný český teolog. Mons. Karel Skalický prožil podstatnou část svého života v cizině, především v Římě. Má jak české, tak italské občanství. I z těchto důvodů zazněla při udělení čestného doktorátu kromě české hymny i hymna italská. Apeninský poloostrov se mu stal druhým domovem.

„Pocta, které se mi dnes dostává, mne naplňuje ryzím vděkem za to, že UP uznala právě mne hodným takového uznání. Vděk patří také děkance CMTF, která si dala nemalou práci připravit laudacio, v němž představuje mé údajné zásluhy,“ sdělil držitel čestného doktorátu Mons. Karel Skalický. „Když jsem se vmýšlel do situace, že zde budu stát před vámi, byl jsem však najednou zaskočen otázkou, jak se vůbec mohlo stát – a co všechno se muselo se mnou přihodit – že právě já budu na Univerzitě Palackého promlouvat – nevěda vlastně ani co. Cítil jsem totiž, že kdybych měl mluvit o svých údajných vědeckých výkonech, ve svědomí by se mi neustále ozývala – až výsměšně – otázka apoštola Pavla ‘Co máš, co bys nebyl dostal’. Jinými slovy, nikdo z nás není naprostým strůjcem a tvůrcem svého příběhu a svých případných zásluh či výkonů. Jsou totiž též jiní, kteří nás podmiňují, usměrňují a vedou. A tito jiní, za sebe bych řekl Boží poslové, jsou i součástí mého příběhu. Konkrétně to byli Vladimír Třebín, kardinál Josef Beran, Vladimír Boublík a Monica Schreier, kteří životem vedli mne,“ dodal čestný doktor honoris causa Karel Skalický.

Mons. prof. Karel Skalický byl v letech 1998–2009 na CMTF UP členem oborové rady systematické teologie a křesťanské filozofie a pracoval v katedře pro doktorské zkoušky, habitace a profesorská řízení. S olomouckou teologickou fakultou jej dodnes pojí jak odborné, tak neformální přátelské kontakty.

Setkání akademické obce CMTF

Slavnostní shromáždění akademické obce proběhl ve stejný den v prostorách fakulty za účasti děkanky CMTF RNDr. Ivany G. Vlkové, Th.D., Velkého kancléře fakulty, olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera. Čerstvě vydaný sborník „Cyrilometodějská teologická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci v letech 1990–2010“ představil jeho editor prof. Miloslav Pojsl (na snímku). Publikace zaznamenává činnost fakulty v uvedených letech, obsahuje však také pasáže týkající se rozvoje teologických studií v Olomouci od založení univerzity v 16. století a pozornost věnuje dosud málo zpracovanému období mezi lety 1860 a 1950. Text doprovází obsáhlá obrazová dokumentace.

Hlavním událostem oslav 20. výročí svého obnovení CMTF UP předcházely děkavná mše svatá 4. 12. v olomouckém kostele sv. Michala a slavnostní mše v kostele sv. Michala 7. 12., pásmo duchovní hudby a slova, které připravili studenti a absolventi CMTF UP a výstavka o publikační činnosti CMTF UP v letech 1990–2010.

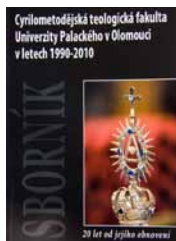
Oslavy byly koncipovány tak, aby se jich mohli zúčastnit posluchači denního i kombinovaného studia, a to jak v Olomouci, tak v Brně, kde fakulta rovněž vyučuje.

-mav-, -map-, foto -mo-

„(...) Po dvaceti letech svobody a usilovného budování teologické fakulty v Olomouci jsme však svědky ještě dalších problémů; pouze z lidského pohledu daleko závažnějších. Je to ubývající zájem o kněžská a řeholní povolání a vůbec menší zájem o studium teologie. Tento jev jistě není problémem pouze Olomouce, ale pociťují jej také ostatní teologické fakulty u nás i v zahraničí. Rádi posloucháme, že je tím vším vinna sekularizace. Měli bychom si však uvědomit, že sekularizace není odkřesťanstění nebo návrat k „pohanství“, není ateismem. Sekularizace je jev bytostně křesťanský, který usiluje o otevření se světu, o sounáležitost s problémy doby, o přiblížení se těm, kdož se ztrácejí v labyrintu svého života a v labyrintu světa. Tak jako v situaci společenské, i zde je to hledání cesty z krize; snaha najít osobní řešení. A nemenší úkol je promlouvat současným jazykem, vést dialog, kterému budou všichni rozumět. Ani teologie – a to je třeba zdůraznit – nemá hotová řešení. Je to nosná a smysluplná idea, staletími našich předků ověřená, která má mnoho podob, ale v aktuálních dejinných souvislostech musí stále znovu hledat nové formy a nové cesty. Život byl, je a zůstane těžký a složitý. (...)“

Prof. M. Pojsl, sborník „Cyrilometodějská teologická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci v letech 1990–2010“, str. 76

Devátá Přehlídka animovaného filmu: Čtyři dny, kdy byl každý PAF

■ Téměř jubilejní ročník mezinárodní Přehlídky animovaných filmů (PAF), jejímž organizátorem bylo v letos občanské sdružení Pastiche Filmz, je úspěšně za námi. Během čtyř dnů přivítala Olomouc v rámci festivalu téměř sedmdesát hostů, kteří měli možnost společně se stovkami diváků zhlédnout 172 snímků ve čtyřiapadesáti programových blocích.

Vítězem soutěžní sekce Jiné vize se stal snímek Davida Možného Rahova, o jehož prvenství rozhodla mezinárodní porota ve složení Pip Chodorov (USA), Martin Kaňuch (SK) a Brigitta Burger-Ultzer (A) společně s diváky. Cenu festivalu za celoživotní přínos převzal kulturní britský filmový režisér Peter Greenaway, který se v Olomouci představil především jako autor videoinstalací a umělec přesahující hranice filmu, výtvarného umění a hudby.

Festivalové prostory – kino Metropol a Umělecké centrum UP – zažily také několik premiér animovaných snímků. Tou nejvýznamnější byla světová premiéra galerijního videa Soft Palace rakouského tvůrce Martina Arnolda. První evropskou projekci si pak v Olomouci odbyl snímek Dona Hertzfeldta I Am So Proud of You. Velký zájem diváků zaznamenalo vystoupení předního světového audiovizuálního umělce Carstena Nicolaie aka Alva Noty (na snímku) v Metropolu, který se představil jako hlavní host sekce Živá animace: Barevná hudba, či přednáška britského kulturního režiséra Petera Greenaway, která byla dopředu beznadějně obsazena. Podle očekávání si značnou pozornost diváků zasloužila ucelená pásma českých animovaných filmů vycházejících z klasické české ilustrace (Malá čarodějnice, Mikeš ad.), a to i mezi dospělými, kteří se tak mohli bezděky vrátit do svých dětských let.

Na nedělním zakončení PAFu byl prezentován výstup mezikulturního workshopu, který vedla polská animátorka Anna Pankiewicz. Během festivalu byly vydány také

čtyři publikace: Manifesty pohyblivého obrazu: barevná hudba, Ostrovy animace, Animace ilustrace a festivalový katalog. Zahraniční hosté dorazili do Olomouce nejen ze Slovenska a Polska, ale rovněž z Německa, Rakouska, Rumunska, Arménie či z USA.

Devátý ročník festivalu PAF, který letos proběhl ve dnech 9.–12. prosince, tak opět dokázal, že je událostí jedinečnou a hodnou mimořádného zájmu, nebo – jak

poznal Ioni Petr Korč, předseda Asociace českých filmových klubů: „Přehlídka animovaného filmu vykazuje od svého počátku vysoký dramaturgický a programový standard a za posledních několik let vytvořila plnohodnotnou alternativu velkým festivalům, aniž by zaostávala ve svém celorepublikovém a mezinárodním významu.“ (Čtěte také na www.pifpaf.cz)

O. Martínek, foto archiv PAF

Američtí skladatelé byli hosty Katedry hudební výchovy

■ Čtyři významné hosty z California Institute of Arts v Los Angeles, hudební skladatele a performery, profesory Jacquie a Marka Bobaka, Paula Berkoldse a Davida Rosenbooma (na snímku) přivítala 8. 12. Katedra hudební výchovy PdF UP v rámci dlouhodobého projektu s názvem Systémové aspekty v rozvoji lidských zdrojů a jejich flexibility jako podpora interdisciplinárního výzkumu vybraných oblastí hudební kultury.

Jindřich Štreit: Pozvání ■ Ve studovně Ústřední knihovny UP byla zahájena výstava plakátů fotografa prof. Jindřicha Štreita s názvem „Pozvání“ – většina vystavených artefaktů jsou plakáty na výstavě pořádané v řadě zemí světa. Součástí expozice, která potrvá do konce února 2011, je i výstava publikací prof. Jindřicha Štreita. –dl-

Čestné uznání ministra...

Dokončení ze str. 1

nou terapeutickou metodou, nezaznamenali jsme žádný vážný nežádoucí účinek. Námi publikované výsledky o vlivu sonotrombolyzy na aktivaci fibrinolytického systému a vazodynamiku tepen získaly celosvětové prvenství v této oblasti,“ objasnil výsledky svého výzkumu doc. Školoudík.

Kromě našich vědců získaly čestné uznání ještě týmy z 2. lékařské fakulty UK a Institutu klinické a experimentální medicíny v Praze. Cenu ministra zdravotnictví za zdravotnický výzkum a vývoj pro rok 2010 pak získali tři vědci – prof. Martin Haluzík z 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze, doc. Pavel Kršek z téže fakulty a prof. Evžen Růžička z 1. lékařské fakulty UK.

O. Martínek

Mezinárodní setkání „0 divadle na Moravě a ve Slezsku“

■ Čeští, polští a rakouští odborníci věnující se výzkumu divadla na Moravě a ve Slezsku se 3. 12. účastnili v Uměleckém centru UP v pořadí již čtvrté mezinárodní konference 0 divadle na Moravě a ve Slezsku. Proběhla v rámci sedmiletého Výzkumného záměru Morava a svět: především bilanční charakter.

„Zaznělo devatenáct příspěvků, které bilancovaly dvouleté období našeho výzkumu. Tyto se staly příslibem nových projektů, navíc až překvapivě souzněly s hlavní myšlenkou výzkumného záměru. V průběhu našeho setkání se tedy hodně hovořilo o dějinách německy hrajících divadel v obou zemích Koruny české, o vlivech ruské a německé divadelní avantgardy na území Moravy a Slezska, o vlivu polského divadla a dramatu v našem prostředí a naopak o působení našich loutkářů v Polsku, o orientálních vlivech atd. Potěšitelné je také zvolna rostoucí zájem mladších ročníků badatelů o dějiny divadla,“ řekl Žurnálu UP doc. Jiří Štefanides, vedoucí Katedry divadelních, filmových a mediálních studií FF. Připomněl, že výzkumný záměr, jehož hlavním řešitelem je prof. Ladislav Daniel z Katedry dějin umění FF, je postaven na následných tezích: Za prvé – historické území Moravy postrádalo odedávna dlouhodobý kulturní vliv jednoho autoritativního centra – jaké představovala např. Praha v Čechách. Dodnes je územím, kde se protínají rozmanité umělecké koncepce, přicházející z různých evropských zdrojů, a zde se propojují s domácí uměleckou tvorbou. Odborníci však registrují a sledují také opačný směr a totiž, že z Moravy zasahují v různých obdobích podnětné umělecké projevy do zahraničí. Za druhé – území Moravy bylo odkázková územím multikulturním, literatura se psala nebo divadlo se hrálo nejen česky, ale i latinsky nebo německy, výtvarní umělci, hudební skladatelé a muzikanti zde působící patřili k nejrušnějším národům. „Máme za to, že i výzkum musí tedy překračovat hranice jazyků a národností, což není stále ještě vždy samozřejmé. Výzkumný záměr je tedy orientován uměnovědně, podílí se na něm odborníci z kateder dějin umění, muzikologie a divadelních, filmových a mediálních studií, ale i historie, germanistiky a bohemistiky,“ dodal doc. Jiří Štefanides. A zatím mohou být tyto odborníci spokojeni. Když totiž po prvních dvou letech předložili výsledky své práce MŠMT ČR, byly tyto při prvním dílčím hodnocení shledány jako vynikající. „Pokud vím, financování našeho výzkumného záměru probíhá podle plánu,“ doplnil doc. Jiří Štefanides.

Konference probíhá vždy s odstupem dvou let. Letos zde např. prezentovala Katharina Wessely z Vídeňské univerzity stěžejní otázky, které si klade ve výzkumu na téma prostředí divadla v českých zemích jako dějství vývoje kulturních identit, Miroslawa Pindór ze Slezské univerzity v polských Katovicích přednesla sdělení o historii německého divadla v Těšíně, doc. Jiří Štefanides pak hovořil o česky hraném divadle v prostoru německo-jazyčného divadla na Moravě a ve Slezsku v letech 1863–1918, jeho kolegyně a zároveň garantka mezinárodní konference doc. Tatjana Lazorčáková o pohybu divadelních koncepcí – inscenacích polských režisérů v divadlech na Moravě a ve Slezsku.

V roce dvacátého výročí obnovení uměnovědných studií na UP uspořádala konferenci Katedra divadelních, filmových a mediálních studií FF UP.

M. Hronová

První pomoc v podání MUDr. Milana Brázdila

■ V závěru listopadu se v aule PŘF uskutečnila již tradiční semestrální přednáška první pomoci v neopakovatelném podání MUDr. Milana Brázdila, lékaře Rychlé záchranné služby v Olomouci. Tuto „one man show“ určenou všem studentům a zaměstnancům univerzity vyslechla do posledního místečka zaplněná aula.

Lze si jen přát, aby zde získané informace posluchači nepotřebovali, v opačném případě jistě nikdo nebude váhat a pomůže zachránit lidský život.

-jš-, foto -mo-

Stručně

Dalším hostem cyklu autorských besed a čtení *Ex libris* byl **Jáchym Topol**, spisovatel a publicista, jemuž byla v letošním roce udělena Cena Jaroslava Seiferta. Katedra bohemistiky FF jej pozvala do auly Filozofické fakulty UP 7. 12.

Panelové diskuse, která se uskutečnila pod názvem **Mezinárodní politika rozvojové spolupráce a boj proti chudobě ve světě** v rámci Dne pro rozvoj ve světě 7. 12., se mj. zúčastnil také vedoucí Katedry rozvojových studií UP a člen FoRS (České fórum pro rozvojovou spolupráci) doc. Pavel Nováček.

Do programu expozice *Olomoucké baroko – Výtvarná kultura let 1620–1780* patřila i přednáška prof. Jiřího Fialy, CSc., z Katedry bohemistiky FF, který 7. 12. v klubovně Vlastivědného muzea Olomouc hovořil na téma **Rodina Mozartových v Olomouci**.

Centrum judaistických studií Kurta a Ursuly Schubertových a Katedra germanistiky FF byly hlavními pořadateli mezinárodního symposia věnovaného osobnosti česko-rakouského židovského spisovatele a básníka **Ludwiga Augusta Frankla**. Pod záštitou Velvyslanectví Státu Izrael proběhlo ve dnech 12.–14. 12. v Uměleckém centru UP.

-red-, foto -mo- a archiv PFF

„Krise znamená rozhodující chvíli, po níž dochází ke katarzi“

Projev děkanky CMTF UP RNDr. Gabriely Ivany Vlkové, Th. D., při slavnostní inauguraci

Vaše Magnificence, pane rektore, Vaše Excellence, pane arcibiskupe, akademická obci a vzácní hosté!

Předstoupit před toto shromáždění a přednést inaugurační řeč podruhé je těžší než poprvé. Ujímá-li se někdo úkolu zcela nového, vstupuje na neznámý terén, což může vyžadovat určitou odvahu i nasazení víry, avšak má výhodu, že se těší oному druhu podpory, která je zpravidla poskytována těm „novým“, kteří dosud neměli čím zklamat. Do druhého funkčního období vstupuje každá děkanka či děkan sice s cennou výbavou zkušeností, nicméně zatížen či zatížena vším, co uplynulá léta poznamenalo, ať už kladně či záporně. Ví, že některé plány naplněny byly, ale stejně tak leckomu či leccemu vyhověno být nemohlo. Od „staronového“ děkana se očekává nejen odvaha podívat se dopředu, ale i odvaha ohlédnout se nazpět; a také unést fakt, že napříště je vystaven mnohem přísnějšímu hodnotnímu pohledu akademické obce, již se ze svých rozhodnutí zodpovídá.

Nicméně mám-li se dnes ohlédnout či bilancovat, chci zaměřit náš pohled dál než jen na předchozí funkční období děkanky, protože právě tyto dny věnuje Cyrilo-metodějská teologická fakulta oslavám dvacátého výročí svého znovupřivtělení do svazku Univerzity Palackého. Pro mnohé pracovníky fakulty představuje zmíněných dvacet let leckatnou část jejich profesního života, života spjatého s institucí, která je víc než zaměstnavatelem: je místem našeho poslání. Ač zkoumavému zpětnému pohledu nemůže uniknout ani to, co bychom si bývali přáli jinak, přesto věřím, že dominuje pocit vděčnosti: za to, co bylo; za ty, s nimiž jsme se díky fakultě mohli potkat; za ty, na jejichž intelektuální i duchovní formaci jsme se mohli podílet. Chci proto využít této chvíle a vyslovit poděkování těm, kdo se o obnovu a rozvoj teologické fakulty na Moravě zasloužili: panu profesorovi Jařabovi, prvnímu rektorovi Univerzity Palackého v porevolučním období, ale i dalším rektorům, kteří dali fakultě v r. 1990 šanci a v následných letech svou důvěru a podporu. Nemenší vděk si zaslouží bývalí děkani a funkcionáři obnovené fakulty, jednak za své nasazení pro rozvoj teologie i ostatních studijních oborů, ale také za jejich podíl na vytváření prostoru a podmínek pro bádání. Díky patří i všem neakademickým zaměstnancům fakulty, kteří nám poskytvali a poskytují nezbytné zázemí pro akademickou činnost.

Živě si vzpomínám na slova svého předchůdce, který při zhodnocení svého děkanského působení přirovnal fakultu i univerzitu k vzácné stavbě budované po staletí a nás zúčastněné ke kamenům, které mají v této stavbě nezastupitelné místo. Ten přírůbek platí stále. Přesto bych jej ráda doplnila o další. Při zamyslení nad tím, kde jsme byli před čtyřmi lety a kde jsme nyní, se mi totiž vybavuje i obraz řeky. Krajina, kterou ta řeka protéká, se do značné míry proměnila, nakolik se proměnila společnost a nakolik jsou jiné výzvy a úkoly, s nimiž jsme konfrontováni. Při vzpomínce na to, co nás znepokojovalo před čtyřmi lety, mohu vděčně konstatovat, že žádná nesnáze nebyla nepřekonatelná. S využitím přírměru řeky: všim jsme propluli. A přece se neocitáme v klidné krajině! Plavba, o nic méně náročná, pokračuje. A bude tomu tak i za čtyři roky. Mým (nebo spíše naším) předsevzetím do dalšího období proto není a nemůže být provést fakultu neklidnou dobou poznamenanou reformou terciárního vzdělávání a dorazit do bezpečného přístavu. Můžeme pouze pokračovat, ve stavbě i v plavbě, zdolávat překážky a nakonec předat budované dílo a kormidlo dalším, spolu s výzvami či problémy, o nichž dosud nemáme tušení.

Přesto je třeba připustit, že právě současná situace je v akademické sféře vnímána jako zvlášť neklidná, dokonce jako určitá „krize“. Pochází-li však slovo krize z řeckého *krinein*, čili rozlišovat, pak smíme a dokonce máme považovat krizi (tak jako v klasickém řeckém dramatu) za rozhodující chvíli, po níž dochází ke katarzi a obnovení zásadního

RNDr. Gabriela Ivana

Vlková, Th. D., vede Cyrilo-metodějskou teologickou fakultu UP od roku 2006, kdy se stala první ženou v čele teologické fakulty v historii ČR. Do této funkce ji podruhé nominoval Akademický senát CMTF UP v dubnu t. r. Na CMTF přednáší Všeobecný úvod do Písma svatého, Všeobecný úvod do Starého zákona (konkrétně do prorocké a mudro-slovné literatury), Biblické základy řeholního života, dále vyučuje hebrejštinu a vede odborné biblické semináře. Je autorkou vědeckých publikací a řady odborných a popularizačních článků, jakož i kapitol v monografiích a příspěvků ve sbornících. Je členkou České kongregace sester dominikánek.

nasměrování. *Krinein* je nelehký úkol, jímž akademická obec prostřednictvím svého senátu pověřuje děkana či děkanku. Nejdůležitější *krinein* však není vyhrazeno vedení fakulty. Leží-li nám na srdci fakulta jakožto instituce s dobrým renomé, je nezbytné, aby se skutečné umění *krinein* co nejzřetelněji projevovalo především v práci jejích akademických a vědeckých pracovníků: těch, kteří se věnují studiu a interpretaci teologických pramenů, i těch, kteří hledají cesty aplikace ve sféře pastorace, výchovy, sociální práce a společenského dialogu na všech úrovních. Před časem mne zaujalo, když jedna známá kazatelka charakterizovala podstatu své profese takto: „V jedné ruce Bibli, v druhé noviny – odložit jedno či druhé, by znamenalo zpronevěru poslání.“ Taková charakteristika může docela dobře inspirovat i nás, akademiky na teologické fakultě. Přála bych si, aby se nám dařilo vyvarovat se pokušení pomyslně „odložit noviny“, nevnímat krajinu, již naše řeka protéká; přála bych si, aby se naše vzácná stavba nikdy nepřeměnila v intelektuální ghetto. Ovšem přála bych si též, aby se nám dařilo vyvarovat se pokušení pomyslně „odložit Bibli“, tedy abychom nerezignovali na úkol porozumět způsobům a důvodům, jimiž a pro něž minulá generace vyjadřovaly svou nejpodstatnější zkušenost se světem, životem a tím, co je přesahuje, aby se nám dařilo odlišit v odkazu předchozích generací to, co je trvale platné, od toho, co je dobově podmíněné. Jen tak můžeme přispět k tomu, aby nejen naši studenti, ale i společnost, v níž žijeme, dokázali odlišit skutečné náboženské hodnoty od náboženských předsudků. Přála bych si, abychom zbrkle nebourali letité ploty, jež zdánlivě omezuji, aniž bychom náležitě vyhodnotili nebezpečí, před nimiž plot chrání. Přála bych si, abychom podle doporučení apoštola Pavla uměli „plakat s plačícími“ i „radovat se s radujícími“, avšak abychom tuto výzvu k solidaritě nezaměňovali za nic neřešící (byť snaží) „nadávat s nadávajícími“.

Krinein představuje nelehké balancování mezi dvěma krajními pozicemi. Díky všem, kdo se o to na naší fakultě snažíte. Přece jen však nechci opomenout, že od zmíněného slovesa je odvozeno i slovo kritický. Konečně bych si tedy přála, aby se nám dařilo kriticky odhalovat především vlastní rezervy, aby naše úsilí bylo nakonec sledáno ryzím před zraky Toho, jenž nám světil hřívnu právě tohoto, a ne jiného času. Jemu za ni patří náš dík.

Již jsem děkovala těm, kdo se pro rozvoj fakulty nasazovali v minulosti, ať už šlo o minulá čtyřletí či minulých dvacet let. Zbývá mi tedy ještě poděkovat novým proděkanům, členům nové Vědecké rady i dalších grémii za příslib aktivní pomoci a spolupráce při rozlišování, které nás čeká v letech příštích.

Děkuji i vám všem přítomným za vaši pozornost.

RNDr. G. I. Vlková, Th. D., foto M. Otava.

Mons. prof. Dr. Karel Skalický, Th.D., dr. h. c. „Moji čtyři andělé na mých čtyřech životních rozcestích“

Profesor Karel Skalický patří v současné době mezi nejvýznamnější české teology. Podstatnou část svého života – léta 1956 až 1994 – prožil v cizině, především v Římě.

Dostal se tam již tři měsíce po svém ilegálním odchodu z Československa. V Římě vystudoval filozofii a teologii a poté vyučoval a vědecky pracoval na Teologické fakultě Lateránské papežské univerzity. V letech 1977 až 1993 byl nejdříve mimořádným a poté řádným profesorem fundamentální teologie a náboženských věd na této univerzitě, kde také vedl příslušnou katedru. Mimoto působil na dalších římských univerzitách a teologických institucích. Roku 1985 byl povolán vyučovat na římské lékařské fakultě Agostino Gemelli, jež je součástí milánské univerzity Sacro Cuore. V roce 1987 jej papež Jan Pavel II. jmenoval monsignorem a roku 1993 byl mu přiznána Lateránskou univerzitou titul „professore emerito“. Jeho působení se však neomezovalo jen na Řím či Itálii. Z pověření generálního představeného maristů přednášel v průběhu let rovněž v africkém Mozambiku či jihoamerickém Ekvádoru, Guatemale a Portoriku. V roce 2006 vyznamenal prof. K. Skalického prezident republiky V. Klaus, když mu za jeho celoživotní dílo propůjčil Řád T. G. Masaryka, a to za vynikající zásluhy o stát v oblasti rozvoje demokracie, humanity a lidských práv. Karel Skalický je mimo jiné členem Evropské společnosti pro katolickou teologii, České společnosti pro katolickou teologii a dalších odborných sdružení.

Na CMTF UP v Olomouci byl v letech 1998–2009 členem oborové rady systematické teologie a křesťanské filosofie a pracoval v komisích pro doktorské zkoušky, habilitace a profesorská řízení. S olomouckou teologickou fakultou jej dodnes pojí jak odborné, tak neformální přátelské kontakty.

„Nikdo z nás není naprostým tvůrcem a strůjcem svého příběhu a svých případných zásluh či výkonů. Jsou totiž též jiní, jež nás podmiňují, usměrňují a vedou, dáme-li se jim vést, takže naše zásluhy, jsou-li jaké, jsou vlastně též jejich zásluhami. Tito jiní či druzí byli jedním významným sociologem nazváni ‘významní druzí’, a já bych si dovolil za sebe říci, že to jsou ‘Boží poslové’, řekl ve své řeči v aule FF UP Mons. Karel Skalický. „Posel, hebrejsky mal’ach, řecky angelos, starým počestným a už klasickým slovem anděl. V mém životě mne postupně vedli čtyři andělé. Ten první se jmenoval Vladimír Třebíň, jež byl pro mě nejpravděpodobnější. Ten druhý byl kardinál Josef Beran, třetí Vladimír Boublík a čtvrtý pak Monika Schreier. První byl řeholník, premonstrátský klerik, jež byl dopaden při přechodu hranic a kterého pak čsl. rozvědka svými metodami přesvědčila spolupracovat s ní pod krycím jménem Suchý. A jelikož dostala nápad vyslat ho jako svého informátora do Říma, měl si najít – aby tam vypadal věrohodně – nějakého zájemce o kněžství a studium teologie a s ním přejít ilegálně hranice.

Stalo se tudíž, že právě na velikonoční sobotu roku 1955 se ke mně přitočil muž, tak o deset let starší, a položil mi otázku, zda bych nechtěl studovat teologii a stát se knězem. Byl jsem tenkrát ve druhém roce studia na vysoké škole zemědělské. Otázka mě zasáhla, protože ta eventualita se mi už v mysli vynořila, ale ne vzal jsem ji vážně. On mi ji znovu položil tak říkajíc zvenku, rovnou tvrdě. Ba víc. On mi půjčil knížku Následování Krista, on mi mluvil o kráse kněžství, teologie a řeholního života, on mě přivedl k tomu, že jsem opět po

letech šel ke svatě zpovědi a k přijímání. Takže když se zase rok s rokem sešel a my se opět o Velikonocích roku 1956 setkali, řekl mi rovnou – aniž by cokoliv řekl o svém tajemném poslání – že se rozhodl znovu riskovat přechod, odejít do svobodného světa a tam se stát knězem. A najednou vystřelil otázku: Nechceš jít se mnou? Rozevřelo se mi v tom okamžiku první radikální rozcestí: jít či nejet? Trvalo však asi jen minutu a dostalo se odpovědi: jdu, pokračoval v komentáři o svém prvním životním rozhodnutí profesor Karel Skalický, jenž později v Římě úzce spolupracoval s výjimečnou osobností našich moderních dějin, kardinálem Josefem Beranem. „V roce 1965 byl z vlasti do Říma vypovězen arcibiskup Josef Beran, aby tam přijal kardinálskou hodnost a zůstal v exilu bez možnosti návratu. A tak se stalo, že do mého života vstoupil druhý anděl, ‘vedl čestný doktor UP. Karel Skalický byl sekretářem kardinála Berana od počátku roku 1966 až do května 1969, kdy v nuceném římském exilu zemřel. Na dlouhých 23 let se pak stal také redaktorem českého teologického exilového časopisu Studie, který byl rozšiřován mezi české krajany v zahraničí a do něhož přispívali pod krycími jmény rovněž čeští autoři žijící ve vlasti. Profesor Skalický se mimořádně zasloužil o duchovní podporu a náboženskou vzdělávání českých emigrantů a jeho knihy zasláné do Československa v dobách hluboké izolace od svobodného světa byly jeho krajanům žijícím ve vlasti velkou posilou a povzbuzením. „Když do mého života vstoupil třetí anděl, Vladimír Boublík, otevřela se přede mnou možnost univerzitní dráhy. Ona sice byla mým dávným tajným přáním, avšak tak tajným, že jsem si ho neodvážil ani připustit. Rozcestí, které se mi rozevřelo potřeby, bylo mezi zajištěností práce v Německu a naprostou nezajištěností přednášek na univerzitě. Boublík věděl, že výuka na Lateránské univerzitě mne neuživí, a tak se navíc přičinil i o to, abych dostal u mezinárodní kongregace školských bratří Maristů kaplanské místo, které předtím zastával on, a které by mi zajistilo – jak jsme tenkrát říkali – stáj a žlab,“ dodal teolog Skalický, který se v rámci své řeči dále rozhovořil o činnosti pro Katedru fundamentální teologie, jež mu byla později byla svěřena. Právě s touto činností mu do života totiž vstoupil čtvrtý anděl, Boublíkova spřízněná duše, zdatná spolupracovnice Monica Schreier. V roce 1994 po návratu do vlasti a do svého kraje usilovně pracoval Karel Skalický, rodák z Hluboké nad Vltavou na rozvoji nově zřízené Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, již v letech 1996–1999 vedl. Dodnes na ní působí coby vedoucí Katedry systematické a ekumenické teologie a proděkan pro doktorské studium.

Vybrala – map-, foto – mo-

Knižní novinka Katedry rekreologie

Problematika ekonomiky a podnikání není cizí ani studentům Fakulty tělesné kultury UP. Zejména studenti oboru Rekreologie mají ve svém studijním programu hned několik ekonomicky profilovaných předmětů. K rozšíření jejich znalostí proto byla minulý měsíc vydána publikace Podnikání v rekreologii. Její autorka Ing. Eva Schwartzhoffová, Ph.D., členka Katedry rekreologie FTK, v ní zúročila několikaleté poznatky ze své pedagogické i vědecké práce v této oblasti. Cílem publikace je podat odborný výklad nejpodstatnějších informací z teorie a praxe podnikání. V jednotlivých kapitolách jsou popsány a vysvětleny základní ekonomické a právní problematiky týkající se malého a středního podnikání v oblasti sportu, rekreace a volného času. Obsah publikace je rozdělen do jednotlivých kapitol podávajících přehled o podnikatelském i veřejném sektoru, o podniku, podnikateli, živnostenském podnikání, obchodním podnikání, pracovní agendě, daňovém systému, provozních záležitostech, sociálním a zdravotním pojištění, sektoru malého a středního podnikání, o institucích, poskytujících podnikatelům finanční podpory a poradenství.

Kniha je vedle odborné veřejnosti určena především studentům oborů Rekreologie, Management volného času a Management sportu a trenérství, v kterých je dané téma přednášeno, a to v předmětech Ekonomika a legislativa podniku a Podnikatelství.

Bc. R. Vaňurová, Katedra rekreologie FTK

Z produkce Střediska audiovizuálních služeb

V aule Přírodovědecké fakulty se 1. 12. konala premiéra filmového dokumentu s názvem Cesty české rozvojové pomoci – Mongolsko, který natočilo Středisko audiovizu-

álních služeb UP ve spolupráci s Katedrou rozvojových studií PŘF. Návštěvníci mohli zároveň ochutnat mongolský čaj a prohlédnout si výstavu fotografií z Mongolska. Na snímku zleva M. Škoda (kamera), E. Vernerová (Katedra rozvojových studií PŘF), J. Vrba (režie) a I. Zlámal (kamera, střih).

-red-, foto -mo-

Žurnál na webu UP

Chcete si přečíst nové číslo Žurnálu UP ještě před jeho vydáním v tiskové podobě? Můžete na webových stránkách UP www.upol.cz/zpravy/zurnal/archiv-zurnal-up/ je každý čtvrtek v poledne zavěšováno aktuální číslo ve formátu PDF s barevnými fotografiemi.

Zkušební přístup do dalších databází

Univerzita Palackého má do 29. 12. 2010 zkušební přístup do digitálního archivu nejznámějšího deníku na světě The Times. **The Times Digital Archive** obsahuje všechna čísla The Times včetně obrázků za období let 1785–1985. Přímý vstup <http://infotrac.galegroup.com/itweb/palacky?db=TTDA>. Bližší informace <http://ezdroje.upol.cz>.

Nakladatelství Morgan & Claypool otevřelo UP zkušební přístup do svých elektronických knih. Jsou k dispozici dvě rozsáhlé kolekce: **Colloquium Digital Library of Life Sciences** – přímý vstup www.morganclaypool.com/page/lifesci a **Synthesis Digital Library of Engineering and Computer Science** – přímý vstup www.morganclaypool.com/page/synthesis.jsp. Přístup bude aktivní do 31. 12. 2010.

Provozní doba v útvaru stravování

Menza 17. listopadu: 23. 12. výdej obědů a minutek do 14. 30 hod., minutková jídla nutno objednat do 14. 00 hod., bufet do 14.30 hod. **Menza Neředín:** 23. 12. pouze výdej obědů do 14.30 hod., minutková a hotová jídla nebudou připravována, bufet bude uzavřen. **Výdejna Šmeralova:** 23. 12. výdej obědů a minutek do 14.30 hod., minutková jídla nutno objednat do 14.00 hod. **Výdejna Křížkovského:** 23. 12. 2010 pouze výdej obědů do 14.00 hod., minutková jídla z důvodu provedení roční inventury nebudou připravována. **Menzy 17. listopadu a Neředín a výdejna Šmeralova a Křížkovského budou od 24. 12. 2010 do 2. 1. 2011 uzavřeny. Výdejny Holice a PŘF tř. Svobody č. 26 budou od 23. 12. 2010 do 2. 1. 2011 uzavřeny. Zahájení provozu ve všech menzách a výdejnách v pondělí 3. 1. 2011. Zaměstnanci útvaru stravování přejí všem strážníkům klidné prožití svátků vánočních a do nového roku 2011 všechno nejlepší.**

Mladé sportovkyně z UP pomáhají dobré věci. Kalendářem aktů

Nejen fanoušky univerzitních týmů volejbalistek a basketbalistek jistě potěší počin mladých sportovkyň, které se rozhodly v minulých měsících nafotit odvázné, ale estetické kalendáře pro rok 2011. Jako první nápad zrealizovaly volejbalistky extraligového týmu UP, aby pomohly hemato-onkologickému oddělení FNO. Neuplynul ani měsíc a nápad předvést vypracovaná těla v kalendáři zrealizovaly také prvoligové basketbalistky SK UP.

Ačkoli dnes nejsou kalendáře založené na aktech netradičních profesí výjimkou, mnohé určitě překvapil a jiné i potěšil krok našich studentek. „Přišla s tím naše kapitánka Verča Gregorová, která viděla něco podobného v časopise a navrhla, že bychom to mohly zkusit,“ líčila vznik kalendáře smečarka Veronika Mátllová. Svůj honorář se rozhodla věnovat dětské hemato-onkologii při FNO i fotografka Hana Pauchová, která mladé sportovkyně zvečnila. „Bez ohledu na úspěšnost prodeje půjde od nás na tento účel částka 25 tisíc korun,“ uvedl trenér a manažer oddílu Jiří Teplý. „K příjmům z prodeje přidá peníze klub i samotné holky, které se rozhodly přispět ze svých prémie za dosažené sportovní výsledky,“ dodal. Kalendář olomouckých volejbalistek je k dostání v průběhu extraligových zápasů týmu a v podejné HI-TEC na Ostružnické ulici za 220 korun.

Do obdobného projektu se pustily také basketbalistky univerzitního týmu s fotografkou Tamarou Šenkyříkovou. Stejně jako u volejbalového týmu, kývly na nápad všechna děvčata, ač má kalendář v tomto případě primárně propagační účel. „Chtěly jsme si vydělat na sportovní vybavení a na cesty na zápasy venku,“ řekla pro server *olomouc.cz* kapitánka univerzitního týmu Gabriela Svobodová.

Zpracoval -mar-

Mezinárodní studentská vědecká konference

Ústav pedagogiky a sociálních studií PdF uspořádal 1. 12. VIII. ročník mezinárodní studentské vědecké konference s názvem Aktuální problémy pedagogiky ve výzkumech doktorských studijních programů. Konferenci tradičně zahájily přednášky renomovaných odborníků z ČR i ze zahraničí, letos výhradně v duchu metodologickým. Prof. Dušan Polonský, CSc., vystoupil s příspěvkem K otázkám formulování, typologie a verifikace hypotéz v empirickom výskume, který byl zaměřen na časté chyby mladých výzkumníků, jichž se dopouštějí v empirické části disertačních, diplomových či bakalářských prací. Doc. Kateřina Vlčková, Ph.D., hovořila o problematice metodologických aspektů smíšeného designu výzkumu. Blok plenárních přednášek uzavřel doc. Petr Urbánek, Dr., jenž navázal na předchozí téma aplikací smíšeného designu v konkrétním zrealizovaném výzkumu.

Pro rekordní počet českých i zahraničních studentů bylo vytvořeno devět sekcí, např. Aktuální didaktické otázky přírodovědných a technických oborů, Rozvoj obecných kognitivních schopností žáků a didaktické aspekty humanitních oborů, Jazykové a literární vzdělávání s přihlédnutím ke genderovým a multikulturním aspektům a další.

Uvolněná a přátelská konferenční atmosféra umožnila nejednu diskusi i výměnu zkušeností mezi odborníky a studenty doktorských studijních programů. Následující den proběhl seminář doc. Mileny Krobotové, CSc., o formální, jazykové stránce disertačních prací a o přípravě odborných prezentací.

Velké uznání a poděkování za organizaci konference náleží – Mgr. Janě Polákové Vašátkové, Ph.D., Mgr. Evě Kaněčkové a Mgr. Alici Bačkové.

Mgr. P. Dobešová, dr. R. Szotkowski

Studentský vědecký kroužek při Katedře primární pedagogiky

V dubnu roku 2010 jsme se prostřednictvím studentského vědeckého kroužku, který pracuje při Katedře primární pedagogiky PdF UP, zúčastnily konference Mezinárodního tábora studentských vědeckých kroužků v polské Ratiboři spolu se studenty z Prešova, Opole a Čenstochové. Cílem konference bylo prezentovat jednotlivé výsledky výzkumu úrovně a kvality cizojazyčných kompetencí dětí předškolního a mladšího školního věku. Touto problematikou se zabývaly studentské vědecké kroužky z uvedených států již delší dobu. Téma bylo aktuální i na následující konferenci, která se konala u příležitosti Mezinárodního tábora studentských vědeckých kroužků opět v Polsku, tentokrát v Opoli, a to v listopadu roku

2010. Porovnávali jsme výsledky výzkumů z jednotlivých zúčastněných států, čímž jsme uzavřeli dlouhodobou práci na zkoumané problematice. Současně se také hovořilo o problematice cizojazyčného vzdělávání v předškolním a mladším školním věku v kontextu přípravou budoucích učitelů preprimárního a primárního vzdělávání.

Výsledkem celého vědeckého bádání bude vydání sborníku studentských příspěvků k dané problematice. V závěru jednání Mezinárodního tábora studentských vědeckých kroužků v Opoli bylo dohodnuto zaměření činnosti pro následující rok 2011, kdy se podobné setkání uskuteční na Slovensku v Prešově.

V. Dohnalová, V. Blahová,

Diskuse • Názory • Ohlasy

Jak romanistika „trhá partu“

Setkání akademické obce FF UP s děkanem v podvečer 8. 12. proběhlo za vzrušené a živé atmosféry. Nikdo z přítomných se zajisté ani chvíli nenudil. Někdo přišel, aby vyslovil děkanovi podporu a vyzval své kolegy k pochopení situace a navrhovaných opatření, jiný poklidně představil své protiprognozy a předložil návrh méně bolestných úsporných řešení, ještě jiný pak přišel hlasitě vyjádřit svůj protest. Na řadu se dostal i konkrétní, grafickými schémata a čísla doložený, stav, totiž zadlužené filologické versus prosperující jiné katedry. V této chvíli byla citována Katedra romanistiky jako příklad prosperujícího filologického pracoviště. A to je také důvod, proč píše těchto několik řádků.

Katedra romanistiky a její členové se cítí být samostatnou, svébytnou, životaschopnou, ale v širším pojetí zároveň přirozenou součástí všech filologických pracovišť fakulty, mají přece podobně založené studijní programy, řeší vědecké projekty obdobného rázu, formují absolventy téměř identických profilů atd. atd. Jak je potom možné, že nastane chvíle, kdy má ještě nepřilíh zasloužilý vedoucí této prosperující katedry pocit, že se něčím provinil, že by se měl vlastně kát za to, jak jeho pracoviště svými výsledky narušuje tezi, o kterou se opírají jeho kolegové z jiných filologických pracovišť a jak tím vlastně potažmo škodí celé filologii jako takové? Proč velmi zasloužilý vedoucí jiné velké filologické katedry rozhořčeně volá z pléna, že Katedra romanistiky prosperuje, neboť v minulosti přijala množství studentů, které za ni ostatní zaplatili, a proč tentýž kolega filolog (tedy snad přítel) vzápětí nesmiřitelně prorokuje, že do dvou let bude romanistika zaručeně „v minusu“?

Nepodařilo se mi dopátrat se, nakolik se výše uvedené tvrzení zakládá na pravdě, mohu ale spolehlivě doložit jiné skutečnosti, které vedly a vedou k úspoře a odrážejí se na plusovém finančním výsledku katedry. Je to například zrušení čtyř jazykových sekcí, mírné snížení počtu úvazků, cílené proporcionální vyrovnávání menších oborů s nosnějšími obory většími a v neposlední řadě koexistence tradičních filologických oborů s dnes stále velmi atraktivním oborem ekonomickým, posíleným navíc participací

zahraničního partnera. Při počtu zhruba šesti set studentů má katedra jednu sekretářku a necelé tři desítky pracovních pedagogických úvazků. Zda za romanistiku někdo „zaplatil“, tedy nevím, ale zato vím jistě, že v roce 2009 ji bylo odebráno do společného „poštáře“ k vyrovnání ztráty jiných pracovišť půl milionu korun a že v roce letošním po dohodě s vedením fakulty

Ad) Proč publikujeme? (Žurnál UP č. 10/20, str. 6)

S paní profesorkou Fialovou jsem kdysi dělal rozhovor pro svůj literární časopis „Téma“ a velmi si jí vážím, leč s článkem „Proč publikujeme“, který vyšel v minulém čísle Žurnálu UP, mám potíž souhlasit.

V přírodních vědách je pro hledání pravdy podstatná kritika, diskuse a argumentace. Projde-li tedy publikace, založená na vašem nápadu a vaší práci, tvrdým recenzním řízením i např. harvardských profesorů, tedy je-li přijata do prestižního vědeckého časopisu, zasloužíte si za tento vpravdě badatelský výkon odměnu. Domnívám se, že ani v humanitních vědách není pravda lokální a individuální, tedy imunní proti kritice, i kdyby byla seberelativnější. Ani v rortyovské konverzaci nemá pravdu každý, kdo něco řekne, nýbrž znakem inteligence, vzdělání a znalosti je schopnost konverzace důmyslně a zajímavě rozvíjet, což zase není jenom subjektivní dojem (rortyovská konverzace je intersubjektivní) a musí to být kriticky zváženo, posouzeno a až potom

Milý pane Cveku,

ano ano, to je přesně to, co mám na mysli formulací, že mnohdy „bojujeme s výrazem, s jazykem“, abychom byli schopni dobrat se pravdy, ale také abychom byli schopni říci to, co opravdu chceme. Očividně se mi tentokrát nepodařilo vybojovat ten boj úspěšně, neboť mě ani ve snu nenapadlo, že se mých pár řádků dá interpretovat také tak, že podporuji publikace „do šuplíku“, že se bráním kritickým soudům, recenzním řízením či kritickým hlasům vůči publikovaným textům. To vůbec ne! Naopak: pochvala či kritika kolegy,

ke stejnému účelu odevzdala zhruba polovinu této částky. Jako vedoucí zmíněné katedry jsem optimisticky přesvědčena, že se (jistě v dobré víře vyřčená) předpověď v budoucnu nenaplní, že romanistika bude prosperovat nadále a že nebude jediným takovým filologickým pracovištěm.

Doc. M. Voždová, Ph.D., vedoucí KR FF UP

publikováno (má-li daný časopis či médium mít nějakou úroveň). Myslím, že dokáží trochu posoudit a srovnat oba světy: ten přírodovědný (jsem prvním autorem vědeckých článků v prestižních vědeckých časopisech např. v *Journal of Medicinal Chemistry* nebo v *Drug Discovery Today*) i ten humanitní (jako doktorandovi na Katedře filozofie a dějin přírodních věd UK v Praze mi byl nedávno přijat článek do *Filosofického časopisu*). Podle mého názoru dobrou tradicí obou světů už od dob scholastiky a vzniku prvních moderních vědeckých společností je oponentura, kritika a náročnost v objevování nových pravd a silných argumentů.

V tom smyslu slovo *accepted*, jde-li o časopis prestižní a vyžadující náročný, nejlépe mezinárodní, oponentské řízení, je to, oč má badatel usilovat v první řadě a žádat za to také odměnu, jistě vyšší než 2100 Kč. Bez kritické tradice a jasné evaluace by ze vzdělání zůstalo jen zvanění.

Dr. B. Cvek, Katedra buněčné biologie a genetiky PřF

ke stejnému účelu odevzdala zhruba polovinu této částky. Jako vedoucí zmíněné katedry jsem optimisticky přesvědčena, že se (jistě v dobré víře vyřčená) předpověď v budoucnu nenaplní, že romanistika bude prosperovat nadále a že nebude jediným takovým filologickým pracovištěm.

Dobře mi tak, že se mi od Vás dostalo kritického soudu, protože neumím jasně zformulovat záměr své výpovědi! Ale těší mě, že jsme se po letech zase potkali - byť jen „mezi řádky“.

Prof. I. Fialová

Třetí svazek ediční řady Paměť UP

O založení ediční řady s názvem Paměť UP rozhodla Ediční komise UP v roce 2007 s cílem doplnit obraz rozvoje Univerzity Palackého o nezastupitelné, byť subjektivní svědectví těch, kteří z vnitřní potřeby nebo z vnějšího popudu sepsali či sepisují paměti související s jejich působením na olomoucké univerzitě. UP touto edicí poskytuje autorům paměti prostor pro jejich publikaci. Jde o ojedinělou edici v praxi českých vysokých škol.

První publikací byla komentovaná edice paměti klasické filoložky doc. J. Novákové, DrSc., kterou připravil a odbornou studií opatřil Mgr. Tomáš Motlíček. Pod názvem Paměti aneb Autobiografie, a s podtitulem Třináct olomouckých let (1948–1961) ji vydalo Vydavatelství UP na podzim 2008.

K vydání druhé knihy této knižnice byly vybrány vzpomínky a kronikářské zápisky profesora Jana Peřiny s názvem Proměny doby. Publikaci, kterou k vydání připravili bývalý kancléř UP PhDr. Tomáš Hrbek, a ředitel Archivu UP PhDr. Pavel Urbásek, vydalo Vydavatelství UP na podzim roku 2009.

Nejnovější svazek Edice Paměť UP *Letopis intelektuála ze zatracené generace* z pera doc. Josefa Bieberleho představuje mimořádně cenný pramen pro poznání dějin olomoucké univerzity od počátku padesátých let do počátku sedmdesátých let minulého století. „Historik soudobých dějin docent Josef Bieberle, působil nejen ve vysoké univerzitní funkci děkana zdejší Filozofické fakulty v letech 1964–1966, ale současně – jako „insider“ – poznal záklisť stranických orgánů univerzitních i regionálních,“ uvedl PhDr. Pavel Urbásek, který se opět společně s PhDr. Tomášem Hrbkem zasloužil o redakci rukopisu. I tentokrát ji vydalo Vydavatelství UP. *-red-*

Doc. PhDr. Josef Bieberle, CSc., (*1929) vystudoval v letech 1948–1952 olomouckou Filozofickou fakultu, obor historie-čeština. V roce 1952 nastoupil na asistentké místo na FF, v následujících letech působil jako učitel marxismu-leninismu na Vysoké škole pedagogické v Olomouci. Po zrušení této instituce přešel v roce 1959 na Katedru historie FF. V roce 1952 obdržel J. Bieberle titul doktora filozofie (PhDr.), v roce 1963 obhájil vědecký titul kandidát historických věd (CSc.) a o dva roky později se habilitoval. V letech 1963–1964 působil na olomoucké Filozofické fakultě jako proděkan pro vědeckou činnost, v následujících dvou letech vykonával funkci děkana Filozofické fakulty. V období Pražského jara byl J. Bieberle jednou z vůdčích osobností reformního hnutí v regionu, toto angažmá vedlo k jeho vynucenému odchodu z Univerzity Palackého v roce 1970. V období tzv. normalizace pracoval v olomouckém Vlastivědném muzeu, resp. v Oblastní galerii výtvarného umění, a to až do odchodu do penze v roce 1988. Po listopadu 1989 působil do roku 1992 na Katedře historie FF UP v Olomouci.

Univerzita představila další... *Dokončení ze str. 1* s oběma protagonisty vedl dr. Urbásek, tak došlo k velmi zajímavé paralele mezi dřívějšími a současnými „rozcestími“ Filozofické fakulty. Na adresu současné ekonomické tíže fakulty a celé univerzity tak v závěru setkání doc. Bieberle poznamenal: „Chce se mi říci, soucítím s vámi. Nerezignujte však, např. na generační spolupráci, která mnohdy a mnohde chybí. V oblastech rozhodnutí na úrovni děkana pak zastávám názor: citlivost a zároveň tvrdost.“

„Edice Paměť UP je financována díky pochopení bývalého rektora UP prof. Lubomíra Dvořáka i současného rektora prof. Miroslava Mašláňe. Na univerzitě má své pevné místo,“ řekla prof. Jitka Ulrichová, prorektorka UP.

-tch-, -map-, foto na titulní straně -mo-

Josef Bieberle: *Letopis intelektuála ze zatracené generace*

(Ukázky)

V modré košili

Z titulu své funkce v ČSM jsem se zúčastnil i řady zajímavých a poučných akcí, k nimž patřila někdy v roce 1958 olomoucká beseda mládeže s Václavem Kopeckým. Sál Slovanského domu byl nabit k prasknutí – byli tam hoši a dívky kolem patnácti let, mezi nimi několik předválečných komunistů. Za stolem sedělo několik obstarožních „svazáků“ kolem třicítiky. Najednou se objevil rozložitý holohlavý muž menší postavy, který okamžitě strhl na sebe pozornost dříve, než začal mluvit. Václav Kopecký začal velmi svérázně a na svou dobu skutečně originálně: „Obdobně jako můj děd Matěj Kopecký jsem komediant, žebrák a vdovec. Přišel jsem, olomoucká mládeži, abych ti vyložil, co je to komunismus. My vypěstujeme prase jako stodolu a ještě na něm poroste vlna. A ne jako Činane, kteří vodí malá prasata po ulicích na špagátě jako psy. A takových prasat my vypěstujeme statisíce za rok, protože my – česká mládeži – umožníme kancům dvojskok nebo i trojskok, o čemž se jim za první republiky ani nesnilo. Přejdu nyní k ateismu, který je významnou součástí našeho světového názoru. Abych to řekl populárně, křesťanství si v ničem nezadává s řeckým pohanstvím a se všeobecným pojmáním bohů a bohyň na Olympu. Vždyť co jiného je neposkrvněné početí než nějaká ta inseminace bez špricu? Mládeži česká, je třeba se množit. Jsem předsedou populační komise, a to mě ještě chtěli udělat předsedou abstinentní komise. Ale na to jsem navrhl Plojghara. Ten má dokonce psa, který štěká na každého abstinenta.“ (str. 8–9)

V roce 1959 se rozhodli vyslat mě na Světový festival mládeže do Vídně, kam jsem jel jako člen pětisetčlenné politické delegace. Politickou přípravu v Bratislavě řídil tehdejší předseda ÚV ČSM Miloš Vecker a nějaký čas před festivalem bylo soustředění ve Slapech, kde např. zajímavě téměř celý den referoval tehdejší ministr vnitra Rudolf Barák. Na lodi při cestě do Vídně jsem se poznal s tehdejším vedoucím sekretářem KV ČSM v Ostravě Karlem Kolkem a společně jsme zlikvidovali nějaký ten „repudin“ (prostředek proti komárům), když pod uvedenou vinětou se skrývala oficiálně pašovaná Jelínkova slivovice, připravená k setkání s cizími delegacemi. Když se pak Vecker tázal Kolkou, kde má ten „repudin“ svěřený ostravské delegaci, Kolk pohotově prohlásil: „Milošu, bylo tam tolik komárův, že sme ten repudin všecek vyžrali.“ (str. 10)

Tovaryšská léta

Hned v prvním ročníku nás zasvěcoval do metodologie a techniky vědecké historické práce dr. František Kutnar, s nímž jsme se pak setkávali pět semestrů v přednáškách z československých dějin. Rodák z Podkrkonoší, žák Šustův, Pekařův a Šimákův, spjal v sobě organicky vysokou metodologickou úroveň staré pozitivistické školy s nádherným jazykem navazujícím na tradici Palackého a Šustovu, což obohacoval usilovným snažením o průnik do ducha vědeckého světového názoru a marxistické metodologie vědecké práce. Pokud jde o národní dějiny a vlastní metodu historické práce působil na nás Kutnar zřejmě nejsilněji. I on dojížděl a nesporně by se byl dožil v Olomouci nejvyšších poct v šedesátých letech. Koncem 50. let však kmenově přešel do Prahy, kde z něho brzy udělali pozitivistu a „vymezili“ mu působnost v knihovně historického semináře, ač svými znalostmi a publikovanými výsledky vědecké práce předčil většinu svých vrstevníků a samozřejmě i celou střední generaci považovanou v šedesátých letech za špičku československé historiografie. Znepříjemnil mi tam dokonce odchod do důchodu, když ho počátkem 70. let obvinili z antikomunismu proto, že napsal solidní předmluvu k vydání Pekařova díla, tuším *Knihy o Kosti*. (str. 15)

Mistrovská léta

Z pitoreskních historek, jež jsem s Jaromírem Langem zažil, uvádím jen příhodu, jež se stala po vernisáži výstavy proti revanšismu, kterou připravili historikové. Tradičně se po vernisáži hodinu posedělo a pak jsme šli „kolektivně“ na hrátky studentů bohémistiky, kde Lang už ovládal parket a byl dosti podnapilý. Když mě spatřil, prohlásil mě za skunka a povallil mě, takže došlo k menší přátelské rvačce před očima desítek studentů, kteří měli přirozeně nesmírné gaudium z toho, jak se válí po zemi děkan a předseda strany. Lang při tanci navazoval zásadně hovor tímto způsobem: „Slyšela jste už o tom, jak jsem musel zaplatit 18.000 švýcarských franků bolestného?“ Studentky to přirozeně nevěděly a Lang jim to hned vyložil a tak se představil. Byl totiž svého času naším vyšším diplomatickým úředníkem ve Švýcarsku, kde navázal poměr s manželkou jistého klavírního virtuóza. Ten se vrátil z koncertu dříve, než byl očekáván, a zastihl tam Langu. Došlo ke rvačce, při které Lang ukousl (nebo zlomil) klavíristovi malíček. Musel ze Švýcarska utéci, uchýlil se do Itálie, kde ho před mezinárodní policií schovával jeho přítel, tehdejší náš vyslanec v Itálii dr. Miloslav Matoušek, pozdější profesor dějin medicíny na UP. (str. 26)

Polednová variace

A tak nadešel 21. březen 1968. Bylo modré nebe bez mráčku a onoho jarního dne bylo tropické vedro. Po poledni se začal formovat průvod u hlavních kolejí, jehož se zúčastnili pravděpodobně všichni v Olomouci bydlící vysokoškoláci. V průvodu byla radostná nálada, jakési uvolnění, radost z možnosti svobodného projevu a nechyběla ani studentská recese, avšak bez nejmenších snah o vyvolání veřejného nepořádku. Transparenty, většinou narychlo primitivně vyrobené, vyjadřovaly celkovou atmosféru průvodu. Rozesmátá skupina zcela neintelektuálních tělocvikářů nesla s velkou hrdostí na pruhu balícího papíru nápis „Dubček dupl Tondou“. Jiní zase na transparentech polemizovali s Karlem Zorkem. Ojedinelé transparenty byly nevhodné a za takové jsem považoval ironizování portrétu Antonína Novotného – bylo to těsně před jeho abdikací. Hlídkovou službu, které však nebylo třeba, vykonávali v omezeném a nezbytném počtu příslušníci VB. Posléze zaplnili studenti a olomoucká veřejnost prostor před radnicí, na jejímž bočním balkóně se shromáždili zástupci studentů a předpokládání další řečnicki. (str. 38–39)

Epilog

Mechaniku tohoto „řízení“ ukáží na svém případě. Příslušná dvoučlenná komise mě navštívila na vlastní žádost ještě koncem září 1969 v nemocnici. Bylo mi položeno asi 10 otázek, z nichž jsem usoudil, že jde o nějakou společenskou hru. Koncem října jsem byl pozván na OV KSČ, kde byla též komise rozšířena o některé místní borce (Alice Němčková). Ti mi sdělili, že můj případ je vážný a předsednictvo KV KSČ na mě uvalilo disciplinární řízení. Tam mi dali konečně přečíst i text stížnosti, která mě hned v úvodu obviňovala ze všeho mezi revizionismem a anarchismem a mezi kariérismem a alkoholismem. Konkrétní obvinění byla pak úplně vykonstruovaná nebo to byly polopравdy. Za argument dokonce platilo, že jsem měl rád profesory Fischera, Smetanu a Kristena (kontrarevolucionáře) a neměl jsem rád doc. Lóna a prof. Krandžalova (bolševiky). (str. 55–56)

Připravil PhDr. P. Urbásek

LETOPIS INTELEKTUÁLA
ZE ZATRACENÉ GENERACE

Josef Bieberle

Akademická obec Filozofické fakulty...

Dokončení ze str. 1

Lachovi, děkanovi FF UP. Ten se pokusil stručně shrnout nastalou finanční situaci, kdy se podle jeho slov celková částka, kterou získá FF UP od MŠMT v roce 2011, zmenší oproti roku 2009 minimálně o 20 %, což se podle něj rovná nákladům na provoz šesti středně velkých kateder, nebo nákladům na 30–40 pracovních míst. Reforma, ke které musí na fakultě nutně dojít, pak podle něj není pouze ekonomická, ale týká se i dalších oblastí – grantové a projektové politiky, vědeckého výzkumu a v neposlední řadě výuky (vznik akreditační kuchařky). „Bez projektů a grantů zcela jistě jako fakulta nepřežijeme,“ řekl doc. Lach a dodal: „Sejně jako fakulta nepřežije beze změn na katedrách. Je to jediná alternativa. Pokud se tak nestane, bude muset dojít k restrukuralizaci pracovišť, což osobně považuji až za krajní řešení.“ V této souvislosti byla zmíněna myšlenka vytvoření ústavů a stolců (např. idea možného spojení Katedry anglistiky a amerikanistiky, Katedry germanistiky a Katedry nederlandistiky do jednoho ústavu).

Děkan v úvodu připomněl také své osobní setkání s ministrem školství, na nějž apeloval, aby se při dělení prostředků ministerstva zohledňovaly rozdíly mezi filozofickými fakultami u nás a hodnotily se z hlediska konkurenceschopnosti.

Během následné téměř dvouhodinové diskuze vystoupily se svými otázkami či návrhy např. prof. Ingeborg Fialová z Katedry germanistiky, jež odsoudila návrh potenciálního slučování pracovišť, a prof. Jaroslav Macháček z Katedry anglistiky a amerikanistiky, který sklídl bouřlivý aplaus po konstatování, že „nejen v království dánském je něco shnilého“. Mezi dalšími se slova ujali doc. Tomáš Lebeda, vedoucí Katedry politologie a evropských studií, který kritizoval některé katedry za hospodaření v červených číslech (např. katedry historie, germanistiky, anglistiky a další) a prohlásil, že pokud by měl on sám jako vedoucí Katedry politologie skončit se zápornou bilancí, odstoupí. Stejně tak kritizoval označení sociálně-vědných kateder za pracoviště „parazitující“ na tradičních humanitních oborech.

Prof. Ladislav Daniel z Katedry dějin umění následně varoval, že FF v krizi není a naopak, reformy a restrukturalizace mohou krizi vyvolat. Prof. Jan Vičar, vedoucí Katedry muzikologie, pak doporučil smírné a konzervativní řešení, jemuž by byl rád nápomocen. Mezi dalšími vystoupil mj. proděkan FF UP doc. Wilken Engelbrecht, doc. Jaroslava Kubátová (vedoucí KAE) či prof. Ivo Barteček, bývalý děkan fakulty, který vyzýval především k předložení dlouhodobé finanční rozvahy vedením fakulty. Na konci setkání došlo i na několik dotazů z řad studentů, kteří tvořili více než polovinu přítomných.

Výsledkem mnohdy ostré diskuze byla především shoda na tom, že změny jsou nevyhnutelné a katedry musí začít samy u sebe. V souvislosti s tím by měli děkanovi FF předložit návrhy na řešení své finanční a personální situace nejpozději počátkem roku 2011.

O. Martinek, foto na titulní straně A. Jankovský

Advent a předvánoční čas na univerzitě

❁ V souladu se začátkem nového církevního roku, který začíná první adventní nedělí, vypukl poslední listopadový čtvrtek v U-klubu **Církevní Silvestr**. Vysokoškolské katolické hnutí v Olomouci jej tentokrát připravilo v duchu westernu z *Divokého Západu*.

❁ Na děti a vnučata zaměstnanců **Pedagogické fakulty** nezapomněli v předvánočním čase studenti bakalářského oboru **Vychovatelství**, kteří pro ně připravili na Ústavu pedagogiky a sociálních studií PdF UP již potřetí **Adventní dílnu** naplněnou tvořivými aktivitami, hrami a písničkami.

❁ V *Kapli Božího Těla* nabídl **Směšený komorní sbor Ateneo Univerzity Palackého** **Vánoční koncert**, na němž zazněly skladby J. Pavlicy, J. Ježka, A. Vivaldiho, B. Carltona aj.

❁ K adventnímu ztišení zvalo 8. 12. **Vysokoškolské katolické hnutí Olomouc**. **Adventní noční bdění** se konalo v kapli *Božího milosrdenství* v ul. *Křížkovského 6* (ilustrační foto).

❁ Jiný styl zvolila **Katedra anglistiky a amerikanistiky FF**, která se při přípravě předvánočního setkání inspirovala osvědčenými filmovými hity. Její **Christmas Party Hollywood** se uskutečnila v olomouckém S-klubu 2. 12.

❁ Vítězem pátého ročníku soutěže o nejlepší návrh s tématem **Vánoční přání a PF 2011**, vyhlášené děkanem *Přírodovědecké fakulty*, se stal student 1. ročníku PFF *Vojtěch Čermák*. Jeho návrh se tak stal oficiálním vánočním a PF přáním fakulty.

❁ Od 29. listopadu do 15. prosince jste mohli přispět na tradiční **vánoční sbírku hraček**, kterou opět pořádala pod záštitou děkana *Přírodovědecká fakulta* na pomoc opuštěným a hendikepovaným dětem v *Kojeneckém ústavu* a v *Dětském domově* v Olomouci (ilustrační foto).

Připravila - mav-

Žurnál UP, týdeník. Vydává Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 8, 771 47 OLOMOUC, IČO 61989592. Redakce: tel. 585 631 781, 585 631 782, fax 585 222 731, e-mail: velena.mazochova@upol.cz, milada.hronova@upol.cz, http://www.zurnal.upol.cz. Ročník 20, 2010/2011. Odpovědná redaktorka: V. Mazochová. Výkonná redaktorka: M. Hronová. Spolupracovníci redakce a jazyková úprava: T. Chalupa, O. Martinek. Technická redakce: M. Cyprová. Členové redakční rady: F. Dienstbier, J. Fiala, R. Hanuš, F. Chmelík, J. Chrastina, M. Kolář, M. Malacká, H. Marešová, V. Mihal, T. Opatrný, T. Parma. MK ČR E 12524. ISSN 1804-6754. Tiskne Polygrafické středisko Vydavatelství UP. Uzávěrka 13. 12. 2010. Vychází 17. 12. 2010. Uzávěrka příštího čísla je 10. 1. 2011. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpným závodem Severní Morava, č.j.: 3185/95-P/1 ze dne 21. 11. 1995.